

Als christen met moslim huwt

Eindelijk een handleiding van pastorale begeleiding tot liturgische dienst

- ▶ Na dertig jaar tijd voor herziening kerkelijk document over gemengde huwelijken
- ▶ Christenen in gemengd huwelijk kunnen met hun vragen zelden terecht bij de Kerk

Lieve WOUTERS

„Wat ik een priester zou aanraden wanneer een meisje raad komt vragen over trouwen met iemand van een ander geloof? Dat hij dat meisje de nodige ruggensteun geeft! Mijn geloof was twintig jaar mijn houvast en toen moest ik plots mijn plan trekken, omdat ik beslist had om voor Aziz te kiezen.”

De map *Huwelijken tussen christenen en moslims*, rijk gestoffeerd met getuigenissen als deze, bestaat uit drie delen. In een eerste brochure staan het onthaal en de pastorale begeleiding van gemengde koppels centraal. Een tweede brochure belicht de mogelijkheden van een liturgische viering en teksten. In een derde deel komen juridische aspecten aan bod.

De map werd samengesteld door priester Frans Hitchinson, voorzitter van de werkgroep Relatieopbouw Moslims-Christenen. Bedoeling is om pastores te helpen gelovigen met goede raad bij te staan wanneer zij in hun relatie met een moslim voor grote uitdagingen komen te staan.

Priester Frans Hitchinson stelde de documentatiemap samen. © Kristof Ghyselinck

Frans Hitchinson: „Zowel in de huwelijksvoorbereiding als in seksuele opvoeding op school is het goed aandacht te hebben voor interculturaliteit in relaties. Gemengde relaties – of ze nu leiden tot een huwelijk of niet – komen immers almaar vaker voor. De culturele verschillen zijn minder groot dan vroeger, omdat het tegenwoordig gaat om Belgische moslims, maar er blijven toch verschillende opvattingen, bijvoorbeeld wat betreft rolpatronen.”

Er bestaat niet alleen veel onwetendheid over het aangaan van

een gemengd huwelijk, echtparen stuiten ook vaak op onbegrip. De ervaring leert dat partners in een gemengde relatie sterk moeten staan om religieuze en culturele hindernissen te overwinnen. Ria zegt het zo: „Ik dacht echt dat je beide godsdiensten kon bijbrengen, zodat de kinderen later zelf een keuze konden maken. Maar als je man een praktiserende moslim is, mag je dat vergeten. Iemand moet toegeven.”

In gemengde relaties, waarbij de christelijke partner vaak de vrouw is, komt het inderdaad

vaak tot een bekering van die laatste. „Er kan onverschilligheid zijn tegenover de eigen godsdienst of weinig bestendigheid tegen de druk van de man”, weet Hitchinson. „De map is dan ook mee bedoeld voor ouders en medegelovigen die lijden onder de geloofsafval van deze meisjes. Ze kunnen raad en troost vinden.”

Hitchinson raadt pastores aan voldoende stil te staan bij de verantwoordelijkheid van de partners in een gemengde relatie. „Door het onbegrip dat ze ontmoeten, worden ze soms extra

vastberaden en daardoor misschien blind voor de moeilijkheden. Een pastor moet hen hartelijk ontvangen en op hun gemak stellen, maar toch die problemen niet uit de weg gaan.”

In de voorbereiding van het kerkelijke huwelijk moet een pastor nagaan hoe ernstig beide kandidaten hierover zijn. Indien een pastor overtuigd is van de wenselijkheid ervan, kan aan de bisschop dispensatie worden gevraagd voor het beletsel wegens verschil van godsdienst.

Geslaagd gemengd huwelijk is meerwaarde voor samenleving en Kerk

„De islamitisch-christelijke echtparen die blijk geven van spirituele en humane waarden, kunnen getuigen en plaatsen van dialoog worden in een wereld waar de aanvaarding van de andere en het respect voor het verschil dikwijls miskend worden”, lezen we. Het mag duidelijk zijn dat de Kerk dergelijke echtparen niet alleen met de nodige voorzichtigheid benadert, maar ze ook echt wil waarderen. Sommige getuigenissen in de brochure bevestigen overigens die meerwaarde van een geslaagd gemengd huwelijk voor samenleving en religie.

De uitgave *Huwelijken tussen christenen en moslims* is te bestellen via KMS, 02 502 11 28, bestellingen@kms.be.

Mgr. Léonard benoemd in curie

Mgr. André-Joseph Léonard werd door Benedictus XVI aangesteld tot lid van de Pauselijke Raad voor de Bevordering van de Nieuwe Evangelisatie. Voor de Belgische aartsbisschop is het de eerste benoeming in een orgaan van de Romeinse curie. De vorig jaar opgerichte raad staat onder leiding van de Italiaanse prelaat Salvatore Fisichella en zal zich bezighouden met de verkondiging van het evangelie in gebieden waar de ontkerstening flink heeft toegeslagen. Naast mgr. Léonard werden ook de aartsbisschoppen van steden als Wenen, Venetië, Freiburg of Sao Paulo opgenomen in de raad.

Bisschoppen steunen kopten

De Belgische bisschoppen betuigden hun volle steun aan de koptische Kerk in Egypte na de aanslag op nieuwjaarsdag tijdens een kerkdienst. „Het is een hoopvol teken dat moslims van overal ter wereld hun stem verheffen om deze zinloze daad te veroordelen en hun religieuze en politieke leiders oproepen zich van dergelijke daden te distantiëren”, zeggen de bisschoppen. (EDS)

Onderschat vrijwilligerswerk

Bijgewerkt *Vademecum kerkbesturen* wil leden van kerkraden bijstaan in het beheer van de goederen van kerkfabrieken en in de organisatie van de eredienst

Erik DE SMET

Opmerkelijke lezers van de parochiebladzijden in *KERK & leven* lazzen de aankondigingen van de tussentijdse verkiezingen van hun kerkraden. De wetgeving daarover werd enkele jaren geleden overgeheveld naar de gewesten en bijgewerkt.

Het decreet van 7 mei 2004 organiseert het beheer van de plaatselijke roerende en onroerende goederen voor de erediensten op twee niveaus. In elke parochie moet er een kerkfabriek zijn, bestuurd door een kerkraden. Die raad bestaat uit vijf verkozenen plus een lid van rechtswege, namelijk de door het bisdom aangestelde verantwoordelijke van de parochie. Dat hoeft niet per se de pastoor te zijn. De invulling beschouwt de overheid als een interne kerkelijke kwestie. Telt een gemeente vier of meer parochies, dan is er een centraal kerkbestuur dat instaat voor het indienen bij de gemeente van meerjarenplannen, budgetten en rekeningen.

De wetgeving geldt niet enkel voor de katholieke Kerk, maar voor alle erkende erediensten in

ons land. Zo telde Vlaanderen in 2008 1.802 katholieke, zeven anglicaanse en elf orthodoxe kerkfabrieken, naast 39 protestantse kerkgemeenten, zes israëlitische gemeenten en zeven islamitische gemeenschappen. Samen 1.872 erkende instellingen.

Strikte regels

Kampen de eredienstbesturen met financiële werkingstekorten, dan kan een gemeentebestuur het tekort bijpassen. Dat gebeurt echter niet zomaar, zoals sommigen denken. Het bijpassen van tekorten geschiedt volgens strikte regels. Eredienstbesturen zijn dan ook openbare instellingen en als zodanig onderworpen aan de wetgeving inzake overheidsopdrachten, bijvoorbeeld bij aanbestedingen van werken aan het kerkgebouw.

Onlangs verscheen het herwerkte *Vademecum kerkbesturen* dat zowel de leden van kerkraden als ambtenaren wil bijstaan in hun werk. De eindredactie van deze mappen (met bijbehorende cd-rom met tal van voorbeelden van formulieren) is in handen

van Bart Vercauteren van het bisdom Brugge en Katrien Colpaert-Arickx van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Deel uitmaken van een kerkraden is vrijwilligerswerk, maar die vrijwilligers worden geacht een ingewikkelde en delicate kwestie zoals het beheer van het tijdelijke van een kerkgemeenschap in de vingers te hebben. Niet zomaar

besteden de auteurs van het *vademecum* dan ook veel ruimte aan het statuut van de vrijwilliger.

Het *Vademecum kerkbesturen* is losbladig en wordt meermaals per jaar geactualiseerd, zodat men steeds op de hoogte is van de laatste ontwikkelingen. Het is een uitgave van Politeia en kost 49 euro, ISBN 90 5718 024 3.

De aanbesteding van werken aan een kerkgebouw, hier in Hijfte, moet voldoen aan de juiste regelgeving. © Kristof Ghyselinck